

Vážená paní
RNDr. Jitka Seitlová
Zástupkyně Veřejného ochránce práv
Kancelář Veřejného ochránce práv
Údolní 39
602 00 Brno

Ke sp. zn.: 1604/2012/VOP/JBE

Ve Vimperku dne 20. března 2013
Sp. zn. NPS 02832/2012
SZ NPS 01339/2013/2

Věc: Vyjádření Správy Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava ke zprávě o šetření zástupkyně Veřejného ochránce práv týkajícího se postupu Správy NP a CHKO Šumava ve věci povolení splouvání úseku Teplé Vltavy vícemístnými plavidly

Správa Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava (dále jen „Správa“) ~~podává podle § 18 zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránce práv, ve znění pozdějších předpisů, ke zprávě zástupkyně Veřejného ochránce práv o šetření postupu Správy ve věci povolení splouvání úseku Teplé Vltavy vícemístnými plavidly, doručené Správě dne 18. 2. 2013 (dále též jen „zpráva o šetření“), toto vyjádření:~~

1. Správa rozumí zprávě o šetření tak, že zástupkyně Veřejného ochránce práv nezpochybňuje věcné důvody, pro které Správa Národního parku Šumava (dále jen „Správa NP“) jako příslušný správní orgán - orgán ochrany přírody - odmítla vyhovět žádosti stěžovatele (Ing. P. V.) jednajícího jménem Vodáckého klubu) o výjimku z Návštěvního řádu Národního parku Šumava a ze zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, pro umožnění splutí horního toku Teplé Vltavy v úseku Soumarský Most – most u Pěkné na vícemístných plavidlech (raftech) pro roky 2010 a 2011.

Správa tudíž nepovažuje za nutné znovu po věcné stránce rozvádět důvody, které vedly Správu NP k negativnímu postoji k uvedené žádosti stěžovatele a které jsou zmíněny ve vyjádření ředitele Správy PhDr. Jana Stráského ze dne 14. 5. 2012 č. j. NPS 02832/2012. Správa se ztotožňuje se zprávou o šetření, podle níž „ředitel Správy dostatečně popsal důvody z hlediska ochrany životního prostředí, proč nelze daný úsek Vltavy splouvat na raftech“.

2. Pokud jde o nedostatek, který zpráva o šetření vytýká postupu Správy, resp. Správy NP, „spočívající ve vydání prostého sdělení místo individuálního správního aktu na žádost stěžovatele“, čímž „byla stěžovatelům upřena možnost využít opravných prostředků, a to včetně soudní ochrany“, uvádí Správa, že již ve shora zmíněném vyjádření ředitele Správy byl tento postup označen za formálně chybný s tím, že správně mělo být řízení

**SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU
A CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI ŠUMAVA**

o žádosti usnesením správního orgánu zastaveno z důvodu, že byla podána žádost zjevně právně nepřipustná (§ 45 odst. 3, § 66 odst. 1 písm. b/ správního řádu). Na tomto stanovisku Správa setrvává a ztotožňuje se proto i s vytčením tohoto nedostatku v postupu Správy NP.

3. Současně však Správa upozorňuje, že stěžovatel měl k dispozici účinné prostředky nápravy uvedeného vadného postupu Správy NP, jichž však nevyužil. Především jde o možnost účastníka řízení podat nadřízenému správnímu orgánu po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí (§ 71 odst. 1 a 3 správního řádu) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu. Nadřízený správní orgán, tj. v daném případě Ministerstvo životního prostředí, pak může zejména přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí, anebo může usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu (§ 80 odst. 4 písm. a/ a b/ správního řádu).

Jestliže vadný postup Správy spočíval v tom, že se stěžovateli jako účastníku řízení nedostalo do 30 dnů od podání jeho žádosti ze strany správního orgánu (Správy NP) rozhodnutí, nýbrž dostalo se mu od něj k obsahu jeho žádosti pouhých písemných „sdělení“ vedoucího sekce Správy NP, pak pokud by účastník řízení chtěl právní cestou dosáhnout vydání rozhodnutí o své žádosti, mohl využít institut žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, a tím efektivně hájit svá práva.

Pokud by stěžovatel jako účastník řízení bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, mohl by pak následně podat žalobu proti nečinnosti správního orgánu podle ustanovení § 79 a násl. soudního řádu správního.

Nelze tedy souhlasit se všeobecným závěrem, že stěžovateli byla v důsledku formálně vadného postupu Správy NP upřena možnost využít právních prostředků ochrany svých práv.

4. Jak již shora uvedeno, Správa nicméně uznává nedostatek postupu Správy NP spočívající v absenci rozhodnutí o žádosti stěžovatele, pročež učinila opatření ke zjednání nápravy spočívající v tom, že příslušnému náměstkovi - vedoucímu odboru Správy NP Šumava a Správy CHKO Šumava bylo ředitelem Správy uloženo, aby seznámil se zprávou o šetření zástupkyně Veřejného ochránce práv všechny své podřízené zaměstnance, kteří jsou oprávněni rozhodovat ve správním řízení.

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU
A CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI ŠUMAVA
1. máje 260 385 01 Vimperk
Česká republika / Czech Republic
www.npsumava.cz

11

Mgr. Jiří Mánek
ředitel Správy NP a CHKO Šumava